

Arrest

nr. 42 586 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die allen verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 december 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 25 januari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE & Mr. N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komen op 7 augustus 2009 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 7 augustus 2009.

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken (hit Eurodac) blijkt dat verzoekers op 27 december 2006 werden geregistreerd te Zweden.

De Belgische autoriteiten vragen op 21 oktober 2009 aan de Zweedse autoriteiten de overname van verzoeker op basis van artikel 16.1.e van Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend.

Op 14 oktober 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij voegen twee medische attesten toe inzake hun zoon A.A. van dokter V.H., een van 21 augustus 2009 en een ander van 25 augustus 2009. Ook wordt een medisch attest van een specialist bijgevoegd van 27 augustus 2009. Het medisch attest van dokter V.H. van 21 augustus 2008 vermeldt dat de zieke kan reizen en dat hij een lange reis kan verdragen met het vliegtuig.

Op 3 november 2009 gaat Zweden akkoord met de overname van verzoekers.

Op 25 november 2009 maakt de ambtenaar-geneesheer haar verslag inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van A.A. over aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Haar conclusie is dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een uitwijzing naar Zweden.

Bij fax van 29 november 2009 leggen verzoekers een nieuw medisch attest van dokter V.H. voor. Hierin wordt vermeld "*Hierdoor is het niet wenselijk dat patiëntje lange afstanden met bus, auto of trein reist.*"

Op 11 december 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 25 januari 2010 aan verzoekers ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16/10/2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A. A. (RR ...) geboren te P. op (...)1983

+ echtgenote

S. E. (RR ...) geboren te F. op (...)1986

+ 3 kinderen

A. K. (RR...) geboren te B. op (...)2002

A. A. (RR ...) geboren te F. op (...)2004

S. M. (RR ...) geboren te F. op (...)2007

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden aangewend voor het bekomen van een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Er is een terugname akkoord met Zweden. Uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat medische zorgen in Zweden vergelijkbaar zijn met de medische zorgen verstrekt in België. Er zijn kindercentra waar de opvolging van de aangehaalde medische probleem perfect mogelijk is. Kandidaat politiek vluchtelingen hebben toegang tot de gezondheidszorgen in Zweden. Bovendien vermeldt de behandelende arts dat betrokkene zonder problemen kan reizen en zelfs een lange reis ondernemen. Voor wat betreft het aangehaalde medisch probleem zijn de zorgen in Zweden uitstekend en heeft Zweden een lange geschiedenis in dit domein.

De ambtenaar-geneesheer concludeert bijgevolg dat uit de beschikbare medische gegevens blijkt dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederde behandeling gezien deze behandeling beschikbaar is in Zweden. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een uitwijzing naar Zweden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van terugname een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.

(...)"

Op 15 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoekers stellen tegen deze beslissingen elk een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), deze beroepen zijn gekend onder de nummers 51 516 (verzoekster) en 51 526 (verzoeker).

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

Het beroep werd ingediend door beide ouders en hun drie minderjarige kinderen.

Ambtshalve stelt de Raad vast dat een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreft de bestreden beslissing een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ten opzichte van de hele familie, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing vermeldt dat zij ook is genomen ten opzichte van de drie kinderen en betreft dus rechten die aan de persoon verbonden zijn doch de derde, vierde en vijfde verzoekende partij beschikken gezien hun leeftijd (respectievelijk 7 jaar, 6 jaar en 2 jaar) niet over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te worden door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet gepreciseerd wordt dat de eerste twee verzoekende partijen optreden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het beroep van de derde, vierde en vijfde verzoekende partij onontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Dat de beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens:

Doordat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de aanvraag tot regularisatie ingediend door verzoeker op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond verklaarde omwille van volgende redenen:

"Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden aangewend voor het bekomen van een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Er is een terugname akkoord met Zweden. Uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat medische zorgen in Zweden vergelijkbaar zijn met de medische zorgen

verstrekt in België. Er zijn kindercentra waar de opvolging van de aangehaalde medische probleem perfect mogelijk is. Kandidaat politiek vluchtelingen hebben toegang tot de gezondheidszorgen in Zweden. Bovendien vermeldt de behandelende arts dat betrokkene zonder problemen kan reizen en zelfs een lange reis ondernemen. Voor wat betreft het aangehaalde medisch probleem zijn de zorgen in Zweden uitstekend en heeft Zweden een lange geschiedenis in dit domein.

De ambtenaar-geneesheer concludeert bijgevolg dat uit de beschikbare medische gegevens blijkt dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederde behandeling gezien deze behandeling beschikbaar is in Zweden. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een uitwijzing naar Zweden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van terugname een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)." (stuk 1)

Dat verzoeker evenwel bij schrijven van diens raadsman dd. 25 november 2009, derhalve voor de vermelde beslissing, aanvullend medisch document verstuurde, waaruit blijkt dat A. A. geen lange afstanden kan reizen en er derhalve bijkomende, gewijzigde gegevens werden verstrekt: (stuk 2)

Dat betreffend schrijven inderdaad als volgt vermeldde:

"Ik heb de eer U mee te delen dat ik werd geraadpleegd door de Heer en Mevrouw A. A. – S. E., wonende te (...).

Cliënten dienen zich op 16 december 2009 bij Uw diensten aan te bieden, na Dublininterview, met verzoek tot terugname aan Zweden.

Het zontje van cliënten, A.A. lijdt evenwel aan tetralogie van Fallot, een hartafwijking, tengevolge waarvan behandeling wordt ondergaan, welke strikt dient te worden opgevolgd.

Er werd inmiddels aanvraag tot regularisatie op basis van medische redenen ingediend, waarop tot op heden nog geen antwoord werd bekomen.

Gelet op de ernstige ziekte van het zontje van cliënten is het onmogelijk lange afstanden te overbruggen.

Dr. V. H, behandelde arts, attesteert inderdaad als volgt:

"Patiënte heeft zware hartaandoening (tetralogie van Fallot) en ook reisziekte. Bij het overgeven verliest hij daardoor het bewustzijn. Hierdoor is het niet wenselijk dat patiënt lange afstanden reist."

Cliënten verzoeken dan ook met aandrang toepassing te willen maken van de soevereiniteitsclausule van artikel 3 (2) van de Dublin II Verordening en de door cliënten in België ingediende asielaanvraag te willen verder zetten.

Ik dank U mij hier tevens van op de hoogte te willen stellen.

Huidig schrijven wordt U zowel per fax als per aangetekend schrijven overgemaakt.

In bijlage zend ik U tevens attest van Dr. H. en kopij van de aanvraag tot regularisatie op basis van medische redenen." (stuk 2)

Dat de behandelende arts bij het opstellen van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet hiervan nog niet op de hoogte was, inzoverre dat Dienst Vreemdelingenzaken slechts later, bij voormeld schrijven, in kennis kon worden gesteld;

Dat Dienst Vreemdelingenzaken dan ook ten onrechte geen rekening houdt met het schrijven van de raadsman van A. A. dd. 25 november 2009 en het bijgevoegde attest van de behandelende arts Dr. H.;

Dat de beslissing dan ook gesteund is op onjuiste feitelijke gegevens, nu deze vermeldt dat de behandelende arts geen indicaties tot het afleggen van een lange reis zou weerhouden;

Dat de behandelende arts bovendien op 1 februari 2010 bevestigde dat de toestand van A. A. is verslechterd en hij niet in staat is te reizen met de wagen, vliegtuig of trein:

"Bij deze verklaar ik dat bovengenoemd patientje niet in staat is te reizen, noch met de wagen, vliegtuig of trein. Patiëntje heeft tetralogie van Fallot (congenitale hartafwijking).

Patientje wordt hiervoor opgevolgd door de cardiopediater Dr. G. en stelde het behoorlijk goed (zie verslag 21/08. Sinds enkele maanden echter is zijn toestand verslechterd in die mate dat A. regelmatig syncopes doet, vooral als hij in de auto/ trein zit wordt hij zeer snel reisziek, tengevolge hiervan begint hij te braken hetwelke hem stress bezorgt.

Tengevolge hiervan doet A. steeds een syncope (bewusteloosheid) met zeer trage recuperatie. Patientje werd voor verder onderzoek (inspanningstesten) doorverwezen naar de kindercardiologie in Leuven Gasthuisberg.” (stuk 3)

Dat ook de directrice van de school, waar A. A. naar toe gaat, de problematiek kent en zelfs schoolreizen niet konden worden meegemaakt, omwille van zijn hartproblematiek:

“Ik, E. C. directeur van de Vrije Basisschool te Mol Sluis wil met dit schrijven mijn bezorgdheid uiten omtrent de familie A..

Beide kinderen A. en K. gaan sinds 1 september naar onze school. Zij stellen het beiden goed, leren vlot hij (zowel vaardigheden als de Nederlandse taal) en maakten al heel wat vriendjes.

Papa liet mij verstaan dat de kans groot was dat de familie terug uit België moet vertrekken.

Hieromtrent wil ik U toch wel mijn bezorgdheid uiten.

De gezondheidstoestand van A., het middelste kind van de familie, baart ons zorgen. Het is een kleuter die met heel veel aandacht moet gevolgd worden op medisch vlak.

In het verleden heeft hij een hartoperatie ondergaan. Hij mag zich echt niet te zeer vermoeien (de ouders vroegen ons hij inschrijving in de school hier nauwlettend op toe te zien). Ook lange ritten (bv. naar het theater, op schoolreis...) mag/kan A. niet meemaken. Bij lange ritten zou hij om één of andere reden het bewustzijn verliezen met alle medische gevolgen vandien. Vandaar mijn bezorgdheid als deze mensen uit België moeten vertrekken en dus genoodzaakt zijn een lange reis te maken.

De angst dat er met A. iets zal gebeuren is hij de ouders zeer aanwezig. Rond Kerst hadden we een oudercontact (via de tolkencentrale Babel) en ook toen was het hoofdpunt van het gesprek de bezorgdheid omtrent de gezondheidstoestand en de kans dat er iets met A. zou gebeuren.

Gezien deze gezondheidsproblemen zou ik U willen verzoeken een transport van langere duur, waaronder ik dus ook het verlaten van ons land reken, zeker niet te ondernemen. Het zou de familie erg treffen, moest er iets met A. gebeuren Indien ze toch verplicht worden om deze lange reis te maken.” (stuk 4)

Dat het dan ook geen betoog behoeft dat een lange afstandsreis een levensbedreigende situatie voor A. A. inhoudt:

Dat de bestreden beslissing dan ook dient te worden vernietigd, nu zij gebaseerd is op onjuiste feitelijke gegevens;”

4.1.2. In de nota repliceert verwerende partij dat het enig middel steunt op de schending van de materiële motiveringsplicht. Zij stelt dat verzoekers bij hun aanvraag van 16 oktober 2009 drie medische attesten voegden. In deze attesten werd het ziektebeeld van de zoon telkens zeer uitvoerig beschreven zodat de ambtenaar-geneesheer in staat was om op grond van de beschikbare informatie te evalueren of er vanuit medisch standpunt een bezwaar was voor een uitwijzing naar Zweden.

Op 25 november 2009 verleende de ambtenaar-geneesheer een uitgebreid advies, waarin ondermeer gesteld werd dat de medische behandeling in Zweden zeer performant en toegankelijk is, ook voor asielzoekers. Verder werd gesteld dat volgens de voorgelegde verslagen A.A. in de mogelijkheid was om lange afstanden te reizen zodat er kon worden geconcludeerd dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar was tegen de uitwijzing.

Het is inderdaad zo dat door verzoekers op 29 november 2009 een bijkomend attest werd ingediend waarin gesteld werd dat “*het niet wenselijk is dat A.A. lange afstanden reist per bus, auto of trein*”.

Dit doet echter geen afbreuk aan de bestreden beslissing, nu niet blijkt dat dit kind niet per vliegtuig zou kunnen reizen. Een terugwijzing geschiedt immers altijd per vliegtuig. Hierbij moet worden opgemerkt dat in het medisch verslag van 21 augustus 2009 van dezelfde dokter uitdrukkelijk wordt vermeld dat A.A. een reis kan verdragen per vliegtuig.

Het medisch verslag van 29 november 2009 werpt geen ander licht op de medische situatie van het kind A.A. Het is niet in staat om het advies van de ambtenaar-geneesheer te ontcrachten, laat staan om de rechtmatigheid van de bestreden beslissing te doen wankelen.

Waar verzoekers nog verwijzen naar een medisch attest van 1 februari 2010 waaruit zou blijken dat hun zoon niet in staat zou zijn om te reizen per vliegtuig, wenst verwerende partij te repliceren dat desbetreffend attest dateert van na de bestreden beslissing zodat de overheid er bezwaarlijk rekening mee kon houden. Mogelijk kan het gebruikt worden bij een nieuwe aanvraag op grond van medische redenen, alleszins doet het de rechtmatigheid van de thans bestreden beslissing op geen enkele wijze wankelen. Met hun betoog maken verzoekers niet aannemelijk dat de bestreden beslissing zou zijn genomen op grond van onjuiste gegevens. Rekening houdend met de elementen uit het administratief

dossier werd terecht geoordeeld de verblijfsaanvraag op grond van medische redenen ongegrond te verklaren.

In het kader van de materiële motiveringsplicht verwijst verwerende partij naar vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarbij deze stelt dat hij zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekers niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond dat deze beslissing een hetzij substantiële hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm zou overtreden hetzij een overschrijding of afwending van macht zou inhouden.

4.1.3. In de repliekmemorie herhalen verzoekers het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift en voegen toe dat het verweer niet steekhoudend is waar verwerende partij vermeldt dat er geen expliciete melding van reizen per vliegtuig is opgenomen in het medisch attest. Verzoekers menen dat het reizen per vliegtuig te meer nog een belangrijker tegenindicatie inhoudt, nu er bij het reizen per wagen of per bus nog gemakkelijk een noodstop kan worden gemaakt wat bij het reizen per vliegtuig uiteraard uitgesloten is zodat dit fataal kan zijn. Het risico van een vliegtuigreis kan dan ook niet worden genomen en verzoekers verwijzen opnieuw naar het medisch attest van 1 februari 2010.

4.1.4. Verzoekers voeren in hun enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekers voeren aan dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke gegevens. Verzoekers zetten uiteen dat zij bij een schrijven van 25 november 2009 (uit de stukken van het dossier blijkt dat de fax verzonden op 29 november 2009 bedoeld wordt) een medisch attest hebben bijgevoegd waaruit blijkt dat hun zoon A.A. geen lange afstanden kan reizen. Er werd ten onrechte geen rekening gehouden met dit attest. Verzoekers verwijzen ten slotte naar een attest van 1 februari 2010 waarin dokter V.H. uiteenzet dat A.A. niet in staat is te reizen noch met de wagen, het vliegtuig of de trein.

Uit de stukken van het dossier blijkt het volgende:

- het medisch attest van dokter V.H. van 21 augustus 2009 dat bij de aanvraag gevoegd wordt, vermeldt dat A.A. kan reizen en dat hij een lange reis kan verdragen met het vliegtuig
- per fax van 29 november 2009 leggen verzoekers een nieuw medisch attest van dokter V.H. voor dat vermeldt *"Hierdoor is het niet wenselijk dat patiëntje lange afstanden met bus, auto of trein reist."*
- op 11 december 2009 wordt de bestreden beslissing genomen waarin ondermeer wordt overwogen: *"Uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer (...) blijkt dat medische zorgen in Zweden vergelijkbaar zijn met de medische zorgen verstrekt in België. Er zijn kindercentra waar de opvolging van de aangehaalde medische probleem perfect mogelijk is. Kandidaat politiek vluchtelingen hebben toegang tot de gezondheidszorgen in Zweden. Bovendien vermeldt de behandelende arts dat betrokkene zonder problemen kan reizen en zelfs een lange reis ondernemen. Voor wat betreft het aangehaalde medisch probleem zijn de zorgen in Zweden uitstekend en heeft Zweden een lange geschiedenis in dit domein. (...) Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een uitwijzing naar Zweden."*

Hieruit blijkt dat in de bestreden beslissing enkel rekening werd gehouden met het medisch attest van 21 augustus 2009 en niet met het medisch attest van 29 november 2009. Dit laatste attest vermeldt immers uitdrukkelijk *"Hierdoor is het niet wenselijk dat patiëntje lange afstanden met bus, auto of trein reist"* terwijl in de bestreden beslissing wordt vermeld dat *"Bovendien vermeldt de behandelende arts dat betrokkene zonder problemen kan reizen en zelfs een lange reis ondernemen."*

Uit de stukken van het dossier blijkt dat het medisch attest van 29 november 2009 weliswaar dateert van na het verslag van de ambtenaar-geneesheer, maar nog steeds van vóór de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

In de nota zet verwerende partij uiteen dat terugwijzingen altijd met het vliegtuig geschieden en dat uit het medisch attest van 29 november 2009 enkel wordt vermeld dat A.A. niet met de bus, auto of trein mag reizen. De Raad oordeelt dat het mogelijk wel zo kan zijn dat terugwijzingen altijd met het vliegtuig geschieden, maar dat dit niet blijkt uit de bestreden beslissing. Daarin wordt immers enkel gesteld dat A.A. zonder problemen kan reizen en zelfs een lange reis kan ondernemen en dat er vanuit medisch oogpunt geen bezwaar is van een terugwijzing naar Zweden. In de bestreden beslissing wordt niet verduidelijkt dat dit met het vliegtuig zou gebeuren en niet met bus, auto of trein. De motivering die verwerende partij geeft in de nota is een motivering *a posteriori* die geen afbreuk doet aan het middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

Wat verzoekers verwijzing naar het medisch attest van 1 februari 2010 betreft, herhaalt de Raad dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen. De bestreden beslissing dateert van 11 december 2009 zodat op dat moment geen rekening kon worden gehouden met een medisch attest van 1 februari 2010.

Uit het voorgaande blijkt dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het medisch attest ingediend op 29 november 2009. De bestreden beslissing van 11 december 2009 steunt bijgevolg niet op alle relevante gegevens die zich in het dossier bevonden op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De bestreden beslissing steunt bijgevolg niet op een correcte feitenvinding zodat de schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

Het enig middel is gegrond.

4.2. Omdat de gegrondheid van dit middel tot de ruimste vernietiging leidt, wordt het middel dat voor het eerst wordt aangevoerd in de repliekmemoire, in de mate waarin dit al ontvankelijk zou zijn, niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 december 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET